Nadal - Sagrada Familia

Per Administrador el dg., 26/12/2010 - 09:00

Sir 3,2-6.12-14
Col 3,12-21
Mt 2,13-15,19-23

La litúrgia ens fa de vegades uns salts desconcertans. Diumenge vinent -en vuit dies- trobarem Jesús amb 30 anys al riu Jordà als peus del Baptista per començar el darrer tram de la seva vida. La litúrgia s'ha quasi empassat 30 anys de vida familiar sense els quals no és possible entendre la tendresa, el llenguatge, la pregària, la sensibilitat i tantes altres coses de Jesús en la seva curta vida, que anomenem "pública". Ens cal no oblidar aquests 30 anys de vida quotidiana en el si d'una família, que, com a tot ésser humà, condicionen i marquen la resta dels seus dies. **No hi ha cap família idíl·lica. Tampoc la Sagrada família.**Podem tenir la tendència a l'imaginari sagrat i pietós d'estampetes d'un art edulcorat: d'un patriarca, Josep, vellet i amb una branca florida a la mà; de Jesús, un nen amb aureola, clavetejant una fusta amb Maria al fons brodant o c0sint... Potser sí, però ens allunya d'una realitat. Jesús va néixer en una família que com totes va tenir dificultats i tensions des del principi. **Uns pocs trets d'una família sagrada, però molt més propera a les nostres.** Josep, aquest pare de família una mica marginat, però cap de casa. Des del principi van tenir les pròpies tensions i dificultats de qualsevol parella. Es va trobar en un atzucac: Josep tenia plena fe en la transparència de la seva parella. Estava segur, no era possible altra sospita, de Maria. Però també sabia que ell no era el pare d'aquella criatura que Maria portava en el seu si. I que Maria estés prenyada era una altra evidència. Va ser el primer problema seriós i molt seriós de la nova parella!Deurien parlar molt tots dos, van haver de confiar molt l'un amb l'altre. Comunicar-se llur sorpresa, impensable, sorprenent i arribar a pregar i confiar molt en el Déu, que sabia fer les coses sempre sorprenentment, més enllà de tota planificació humana.Quan va néixer l'infant no acabaren els problemes. Es van sentir perseguits a mort per Herodes. I a corre-cuita es van convertir en immigrats en un país desconegut. Jesús va ser també fill d'immigrants. I al tornar a casa, altra volta fugint d'una ciutat insegura per anar a raure a un poblet, Nazaret, que no sortia a cap mapa. Quan les coses semblaven apaivagades, Jesús es converteix en un problema, en un cas de "escola de pares"- : *Quan el fill s'escapa de casa"*. Aquell Jesús adolescent podia ser un problema. Deurien Josep i Maria parlar molt entre ells del seu fill, deurien pregar molt per encertar com educar-lo. No crec que fossin del tot conscients que tenien Déu a casa seva, ni de la tasca impossible d'educar i fer home al mateix Fill del Pare. Els va costar moltes hores de neguits, pregària i converses. I quan Jesús es feu home, fill de mare viuda, se li en va de casa. I aleshores per a ella, sense poder comentar-ho amb ningú, comença un altra mena d'angoixa. No va ser la de Jesús, com no és cap de les nostres famílies, una família idíl·lica. Això ens apropa nosaltres a ells. Cada u, hem nascut en el si d'una família, molts teniu família i els fills son la vostra més gran preocupació. Ni la vostra ni la de Jesús, Josep i Maria és una família idíl·lica. Tenim els nostres problemes: de parella, de convivència, d'educació, de transmissió de la fe... **però tenim ja on emmirallar-nos**: en el diàleg de parella, en la pregària, la comunicació,la descoberta de la voluntat de Déu en nosaltres, l'acceptació de la llibertat dels fills en fer la seva vida: En la família de Josep, Maria i Jesús de Nazaret. On cadascú sap que si no estimes massa, no estimes prou. Això sí que ho van aprendre del seu fill.

ETIQUETES
FAMÍLIA DIÀLEG PREGÀRIA PARELLA